

Boekverslag Scholieren.com

Harry Potter and the philosopher's stone / Harry Potter en de steen der wijzen door J.K. Rowling

missfrb

2.3.1 De Samenvatting

(uitgebreid)

Harry Potter is een tien jaar oude wees die bij zijn tante, oom en neefje, de Dursleys, woont. Zijn ouders zijn omgekomen bij een auto-ongeluk, zo zeggen oom Vernon en tante Petunia, en het vreemde, bliksemvormige litteken op Harry's voorhoofd is ook aan dat ongeluk te wijten. Harry wordt klassiek slecht behandeld; hij draagt de veel te wijde, oude kleren van vet neefje Dudley, slaapt in de kast onder de trap, wordt gepest en geslagen door Dudley en op alle andere mogelijke manieren benadeeld. Het boek begint echter tien jaar eerder, als oom Vernon naar zijn werk gaat en allemaal vreemde dingen ziet; een kat zit voor zijn deur kaart te lezen, er vliegen voortdurend uilen over en in gewaden geklede mensen vormen groepjes op straat, totaal gelukkig lijkend over iets wat is gebeurd.

Win

een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door:

NHTV internationaal hoger onderwijs Breda

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
Aangeboden door:
NHTV Internationaal hoger onderwijs Breda
OPEN DAG 7 november a.s.

scholieren
.com

Die nacht wordt Harry Potter, een jaar oud, op de stoep gelegd bij de Dursleys, door de oude, grijze Albus Dumbledore, een beroemde, wijze, machtige tovenaars, tevens het schoolhoofd van Hogwarts School for Witchcraft and Wizardry. Vlak voor Harry's elfde verjaardag komt er een brief voor Harry, zeer nauwkeurig geadresseerd (Mr H. Potter – The Cupboard under the Stairs – 4 Privet Drive – Little Whinging – Surrey). Echter eer Harry de brief in de perkamenten envelop kan lezen, pakt oom Vernon hem af. Vernon en Petunia gedragen zich vanaf dan iets beter tegen Harry, maar als er steeds meer brieven in geel perkamenten enveloppen komen, vlucht Vernon met Petunia, Dudley en Harry naar een hutje op een rots in de zee, in de overtuiging dat de brieven dáár niet gebracht kunnen worden. Het is de nacht voor Harry's elfde verjaardag. Om middernacht valt opeens een halfreus met woest haar het hutje binnen, zijn naam is Rubeus Hagrid. Hagrid vertelt dat hij sleutelbewaarder is op Hogwarts, en dat Dumbledore hem persoonlijk heeft gestuurd om Harry de brief te bezorgen. Ook vertelt Hagrid dat Harry een tovenaars is, en niet zomaar eentje, Harry heeft toen hij één jaar oud was, een sterke, dodelijke vloek overleefd, tegen hem gebruikt door de machtigste tovenaars alle tijden; Voldemort. Voldemort heeft twaalf jaar lang geheerst in de tovenaarswereld en vermoordde alles en iedereen die tegen hem was, zelfs Muggles (mensen die niet kunnen toveren). Toen Voldemort Harry probeerde te vermoorden, hield Harry er enkel een litteken aan over, en er gebeurde nog iets vreemds: Voldemort verdween. Niemand heeft hem sinds die nacht weer gezien, maar de geruchten gaan dat Voldemort nog maar een schim van zichzelf is, dwalend door bossen, wachtend op een kans om weer op volle krachten te komen. 'Dunno if he had enough human left in him to die,' zegt Hagrid.

Harry's ouders, Lily en James Potter, twee geliefde en geroemde tovenaars in hun tijd, kwamen om bij de aanval van Voldemort. Omdat de Dursleys alles vrezen wat niet past in hun beeld van de wereld, hadden zij een hekel aan Lily Potter, Petunia's zus, en haar man. En om diezelfde reden hadden ze besloten Harry niks te vertellen van de waarheid, die ze hadden gelezen in een brief van Dumbledore, en zich voorgenomen een 'gewone' jongen van Harry te maken.

Hagrid neemt Harry mee naar de voor Muggles onbekende Diagon Alley, de Kalverstraat van de tovenaarswereld, althans, in Engeland, waar ze alle benodigdheden voor een schooljaar op Hogwarts kopen (schoolboeken, toverstok, gewaden, ketel en uil Hedwig). Hij vertelt over de tovenaarswereld; die is geheim voor de Muggles, heeft een eigen ministerie van Toverkunst en dus ook zijn eigen scholen. Harry is beroemd in de tovenaarswereld, blijkt al gauw, tovenaars en heksen staren naar zijn litteken, gelukkig vaak bedekt door zijn ontembare zwarte

lokken, en willen hem graag spreken of zien.

Aan het eind van de zomervakantie, na nog een paar vreselijke weken bij de Dursleys, vertrekt Harry dan eindelijk naar Hogwarts, vanaf perron 9¾. In de trein ontmoet Harry Ron Weasley, een jongen met rood haar uit een groot, arm gezin, die ook voor het eerst naar Hogwarts gaat. Ze worden goede vrienden met elkaar. Op Hogwarts, een groot, betoverd kasteel, worden ze gesorteerd met behulp van de Sorteerhoed. Op Hogwarts zijn namelijk vier afdelingen, opgericht door vier heksen en tovenaars, enkele eeuwen geleden. De leerlingen op de afdelingen hebben dezelfde eigenschappen als de bijbehorende oprichter. Zo is er het trouwe, ijverige Hufflepuff, het slimme, wijze Ravenclaw, het ambitieuze, sluwe Slytherin en het moedige, sterke Gryffinder. Harry en Ron worden ingedeeld bij die laatste afdeling, waar ook Ron's broers zitten, en zijn de rest van hun schoolcarrière Gryffinders. Slytherin, zo vertelde Hagrid, heeft de meeste duistere tovenaars, gebruikers van de verboden Zwarte Kunsten en volgelingen van Voldemort voortgebracht.

Harry maakt een vijand op Slytherin; Draco Malfoy, een volbloed tovenaar uit een eeuwenoude tovenaarsfamilie die veel waarde hecht aan zuiver tovenaarsbloed. Ook heeft de leraar toverdranken, professor Severus Snape, hoofd van Slytherin, een hekel aan Harry, waarom is aanvankelijk niet duidelijk. Maar desalniettemin vermaakt Harry zich goed, samen met Ron en later ook met de tovenaarssport Quidditch. Dat wordt gespeeld door tovenaars en heksen vanaf de derde klas, op bezems hoog in de lucht. Omdat Harry een uitzonderlijk goede vlieger blijkt te zijn, wordt er voor hem echter een uitzondering gemaakt, en wordt hij de Seeker (zoeker) van het team van Gryffinder (zijn taak is om over de spelers te vliegen en uit te kijken naar een klein gouden balletje, de Snitch. Zodra dat gevangen wordt, is het spel afgelopen, en krijgt het team van de vangende zoeker 150 punten. Daarvoor worden punten gescoord door de Chasers (jagers), die de Quaffle door drie ringen moeten werpen, die op hun beurt weer verdedigd worden door de Keeper. De Beaters (drijvers) moeten twee agressieve Bludgers (zwarte ballen) weghouden bij hun spelers). Harry brengt zijn team twee keer tot een spectaculaire zege, en nog een winst, en dan is Gryffinder voor het eerst sinds lange tijd weer kampioen, maar de laatste wedstrijd moet zonder Harry gespeeld worden... Er gebeuren vreemde dingen op Hogwarts, merken Ron en Harry. Zo is er een verboden gang in de school, waarachter zich een enorme, driekoppige hond verschuilt. Ook gedraagt Snape zich vreemd; hij sluipt door de school, is in zijn been gebeten door een hond (...) en bedreigt de stotterende leraar verweer tegen de zwarte toverkunsten, professor Quirrel. Met Halloween heeft iemand een trol in de school losgelaten en moeten alle leerlingen naar hun afdelingkamers. Harry en Ron echter redden Hermione Granger, een betweterige heks eveneens van Gryffinder, waarop zij, terwijl verzot op regels en eerlijkheid, zeker naar docenten toe, hen dekt, als ze bijna in de problemen komen omdat ze niet naar de

leerlingenkamer van Gryffinder waren gegaan. Zo wordt Hermione ook een goede vriendin van de twee jongens.

Na het uithoren van Hagrid, en wat achtergrondinformatie uit de bibliotheek van Hogwarts (door Hermione opgezocht), weten Harry, Ron en Hermione dat de Philosopher's Stone op Hogwarts is verborgen. De steen is uitgevonden door een eeuwenoude vriend van Dumbledore, Nicolas Flamel, en bezit twee begerenswaardige eigenschappen: met behulp van de steen kan goud en levenselixer gemaakt worden. Blijkbaar, zo redeneert Harry, vond Dumbledore dat de steen niet meer veilig was in Goudgriep, de bank van de tovenaarswereld, en liet hij de steen in Hogwarts bewaren. Dumbledore vermoedde dat iemand op de steen uit was, en had daar gelijk in, want, zo weet Harry, op de dag dat hij (Harry) met Hagrid in de Diagon Alley was, was er ingebroken in Goudgriep, vlak nadat Hagrid een klein pakje uit de veiligste kluis had gehaald, in opdracht van Dumbledore. Die inbraak kon alleen gedaan worden met gebruik van zwarte kunsten...

Snape is uit op de steen, weten Harry en Ron zeker, ondanks de twijfels van Hermione en de tegenspraak van Hagrid. Snape wil de steen hebben om hem aan Voldemort te geven, zodat die het levenselixer ermee kan brouwen en weer machtig kan worden.

Hagrid, zelf ooit van Hogwarts getrapt om geheime redenen, vertelt dan, op een avond vlak voor het einde van het schooljaar, dat hij, in ruil voor een drakenei, dronken en onbewust aan een in mantel gehulde figuur heeft verteld hoe je langs de driekoppige hond (Pluisje, opgevoed door Hagrid zelf) kan komen.

Harry beseft dat Snape de in mantel gehulde figuur was en wil die avond zelf gaan proberen de steen te pakken te krijgen, vóór dat Snape dat doet. Zeker als blijkt dat Dumbledore naar Londen is vertrokken, vanwege een oproep van het ministerie van Toverkunst (een val, meent Harry). Samen met Ron en Hermione komt Harry langs Pluisje, langs de toverspreuken van een paar docenten in de kerkers onder Pluisje en in zijn eentje uiteindelijk langs de laatste toverspreuk. In de laatste kerker vindt hij de spiegel van Erised, waarvan hij weet dat de spiegel laat zien wat je het liefst zou willen, zo heeft Dumbledore hem persoonlijk geleerd. Ook vindt hij Quirrel, die twee gezichten blijkt te hebben. Quirrel is de dienaar van Voldemort, niet Snape, die tweede verdacht Quirrel er al van en probeerde hem van de Steen af te houden. Snape heeft zelfs Harry's leven gered, in plaats van proberen te nemen, tijdens een Quidditchwedstrijd, toen Quirrel probeerde Harry van zijn bezem te toveren. Harry had gedacht dat Snape dat juist probeerde. Snape heeft dan wel een hekel aan Harry, omdat Snape ook al een hekel had aan Harry's vader, met wie hij op Hogwarts heeft gezeten. Maar omdat James Potter Snape een keer het leven had gered, wilde Snape quitte komen te staan door Harry te redden.

In de spiegel ziet Harry hoe hij de steen in zijn zak steekt, en op dat moment voelt hij de werkelijke steen ook in zijn werkelijke broekzak.

Het tweede gezicht van Quirrel zit onder zijn tulband op zijn achterhoofd en is het vreselijke gezicht van Voldemort. Voldemort weet dat de steen in Harry's broekzak zit en laat Quirrel hem aanvallen. Maar blijkbaar heeft Harry een soort bescherming in zijn bloed, want Quirrel kan hem niet aanraken; zijn huid verbrandt dan. Harry valt echter flauw van de pijn in zijn litteken. Als hij bijkomt, ligt hij in de ziekenzaal en vertelt Dumbledore wat er verder is gebeurd. Hermione en Ron waren teruggegaan om een uil naar Dumbledore te sturen om hem terug te halen uit Londen. Dumbledore had halverwege echter zelf al begrepen dat hij niet weg mocht bij Hogwarts, omdat die avond de dienaar van Voldemort de Steen zou proberen te bemachtigen. Hij was net op tijd terug om Quirrel van Harry te halen, alhoewel hij zelfs even bang was dat Harry dood was. Quirrel is gestorven na het gevecht, toen Voldemort zijn lichaam verliet. Voldemort is weer verdwenen. Dumbledore complimenteert Harry over zijn gevecht en moed en vertelt dat de steen is vernietigd ('After all, to the well-organized mind, death is but the next great adventure.') en dat Voldemort-slash-Quirrel Harry niet kon aanraken omdat Lily Potter indertijd haar leven heeft gegeven in een poging Harry te beschermen tegen Voldemort, waardoor een speciale bescherming, die niets met toverkracht te maken heeft, in Harry's bloed zit. Harry verdenkt Dumbledore ervan dat hij hem een kans wilde geven om zich te bewijzen, na alle roem van het gevecht tegen Voldemort tien jaar geleden, waarvan hij zich niets kan herinneren. Door de gebeurtenissen krijgt Gryffinder een hoop afdelingspunten en wordt na een reeks overwinningen van Zwadderich dan wel geen Quidditchkampioen, maar wel schoolkampioen. Harry keert gelukkig terug naar de Dudleys, om daar een iets minder vreselijke zomervakantie door te brengen, in de wetenschap dat hij erna weer terugkeert naar Hogwarts, om Ron en Hermelien te zien en toverkunst te leren.

2.3.2 Het Ervaringsverslag

1 Waar gaat het verhaal over?

1.1 Het verhaal gaat over de wees Harry Potter, een elf jaar oude tovenaarskinder, die kennismakert met de geheime wereld van de magie. Hij gaat naar Hogwarts School for Witchcraft and Wizardry, waar hij leert toveren, vrienden en vijanden maakt, Quidditch-speler wordt, vecht tegen een oude vijand van hem, overleeft, over zijn ouders hoort en de schooltrofee voor zijn afdeling, Gryffinder, in de wacht sleept.

1.2 Ik heb dit verhaal gekozen omdat ik erg nieuwsgierig was geworden naar de boeken van J.K.Rowling, na alle ophef eromheen. Eerst las ik ze in het Nederlands, daarna wilde ik ook de oorspronkelijke verhalen lezen, benieuwd naar de andere namen en naar de originele stijl.

1.3 Van de schrijver weet ik dat 'Harry Potter and the Philosopher's Stone' haar debuut is. Over Harry Potter wist ik al aardig wat uit het nieuws en van mensen die de boeken al gelezen hadden. Ik weet ook dat er (helaas) nog maar drie boeken

over Harry Potter uitkomen, omdat dan zijn schooltijd erop zit. Over de context wist ik niets, maar ik ben dan jammer genoeg ook een volbloed Muggle.

2 De personen

2.1 De belangrijkste hoofdpersoon is natuurlijk Harry Potter, wat de titel al lichtelijk deed vermoeden. Maar andere belangrijke personen zijn Ron Weasley en Hermione Granger, de vrienden van Harry, Albus Dumbledore, het hoofd van Hogwarts, alle docenten van Hogwarts, waaronder natuurlijk Snape en Quirrel, Voldemort als grote slechterik, Hagrid, de grote maar beminnswaardige sleutelbewaarder, de broers van Ron, de verwaande Draco Malfoy en de Dursleys (oom Vernon, tante Petunia en neefje Dudley).

2.2 Harry houdt zich met alle andere eerstejaars op Hogwarts voornamelijk bezig met het ontdekken van de Toverkunst. Daarnaast onderzoekt hij met Ron en Hermione ook nog het kasteel van Hogwarts en gaan ze achter de bijzondere Philosopher's Stone aan. In zijn eentje is Harry dan ook nog erg bezig met zijn verleden. Alle anderen werken Harry tegen of helpen hem met zijn zoektocht door de toverwereld, of zijn decorstukken die de lezer en Harry op het verkeerde been moeten zetten of vermaak moeten brengen.

2.3 Er zijn de uitgesproken goeden, waaronder natuurlijk Harry, Ron, Hermione en Dumbledore, en de duidelijke slechten: Quirrel en Voldemort. Het is vrij simpel te stellen: De goeden vechten of hebben gevochten tégen Voldemort, de slechten vechten of hebben gevochten voor Voldemort. De twijfelgevallen deden of doen geen van beide.

2.4 De goeden zijn beminnelijk en de slechten niet. In het eerste boek is de rol van Snape nog erg vaag, maar later blijkt dat hij toch echt bij de goeden hoort, ondanks zijn onbeminnelijke karakter. Dumbledore is de grote, wijze man die zijn leerlingen heerlijk goed begrijpt, kan lachen om de streken van de broers van Ron, in tegenstelling tot de geteisterde docenten, en alles heel goed in de gaten heeft. Harry is een beetje een cynisch, nuchter jongetje om op te eten. Hermione is slim en laat dat graag merken. Ron is een droogkloot, die zich ergert aan Hermiones en Malfoys. Malfoy is een vervelend vaderskindje, waarvan in latere boeken blijkt dat die vader een aanhanger van Voldemort is geweest.

2.5 Helaas bezit ik geen van de magische eigenschappen van alle genoemde personen. Of niet voor zover ik weet. Misschien krijg ik ook wel een keer een vreemde brief... Er zijn zoveel hoofdpersonen dat ik vast wel een paar karaktertrekken van een van hen bezit. Het zijn tenslotte verder heel menselijke figuren.

2.6 De hoofdpersoon is puur fictief en was voor de boeken over hem nog geen bekend persoon.

2.7 Het is heerlijk om te lezen over de idealistische ideeën van een klein jongetje 'who has it all'. Hij is moedig, pienter, sterk, een goeie sporter, beminnelijk en ook

nog eens bescheiden. Behalve die laatste eigenschap herken ik er veel van bij mezelf... Nee, de situaties waarin hij terecht komt staan zo ver van mijn wereld dat ik durf te zeggen dat ik ook zo moedig als hij zou zijn. Dat is waarschijnlijk overmoed. Wat wel jammer is, ook al kan Harry daar niks aan doen en blijkt later gelukkig dat dat niet juist is, is dat Harry alleen overleefd heeft tegen Voldemort omdat hij beschermd werd door zijn moeder... Hij is zo'n grote held, dan zou deze verklaring wel erg eenvoudig zijn. Had mij ook kunnen overkomen. En is zijn moeder dan niet de held...? (Maar dat wordt dus later recht gezet.)

2.8 Het meest sympathiek vind ik dus Harry Potter. Alhoewel ik mij als meisje weer wat makkelijker kan identificeren met Hermione.

2.9 Het minst sympathiek vind ik Quirrel. Niet zozeer omdat hij slecht is, want dat blijkt pas aan het einde, maar omdat hij een zwakke persoonlijkheid heeft. Hij is bang voor zowel zijn meester (Voldemort) als voor de vijanden van zijn meester (Snape, Harry).

3 De tijd

3.1 Het verhaal speelt zich af in het heden.

3.2 Het is een hedendaags verhaal met alle bijbehorende hulpmiddelen, alhoewel het grootste gedeelte zich afspeelt in een wereld die niet afhankelijk is van de tijd waarin het speelt. Maar voor alle grapjes en voor alle momenten buiten die wereld is het noodzakelijk dat het verhaal zich in het hier en nu afspeelt.

3.3 Het verhaal speelt zich niet af tegen een achtergrond van historische gebeurtenissen in onze wereld.

3.4 Ik weet heel veel over het hier en nu.

3.5 Ik wist echter niet dat er een geheime wereld van Magie bestaat.

4 De plaats

4.1 Het verhaal speelt zich af in Engeland.

4.2 Van dit land weet ik alles wat via het nieuws, schoolboeken of kennissen van mijn moeder binnendrupt.

4.3 Het had zich wel in een ander land kunnen afspelen, maar dan zouden de Engelse humor en de Engelse nieuwtjes die ook doordringen in de Tovenaarswereld een beetje misplaatst zijn. Maar natuurlijk heeft bijna ieder land een school voor Witchcraft and Wizardry.

4.4 Het verhaal speelt zich af in en rond het kasteel van Hogwarts, gelegen aan de rand van een bos en aan een groot meer. Het klimaat is het bekende Engelse zeeklimaat, het landschap is naast begroeid ook heuvelig.

4.5 Die omstandigheden zijn een perfect decor voor het verhaal.

5 Het vertelstandpunt

5.1 Je volgt Harry, leest zijn gedachten, zijn emoties maar je ziet hem wel door de ogen van een derde persoon. Je 'ziet' zijn gezichtsuitdrukking bijvoorbeeld, maar

je 'ziet' verder geen dingen gebeuren die Harry niet ziet. Behalve als er een sprong in de tijd wordt gemaakt, dan wordt er even een kort, objectief verslag gegeven van wat er in de tussentijd is gebeurd.

5.2 Doordat je zo 'dicht' achter Harry loopt, en er zulke duidelijke kampen zijn ('goed' en 'slecht'), snap je natuurlijk alles wat Harry doet en ben je het overal mee eens. En als Harry dan een keer een denkfoutje maakt, dan is dat begrijpelijk en wordt het bovendien nog opgelost of goedgepraat door de meest wijze, verstandige goeierd Dumbledore.

6 Wat wil het verhaal de lezer zeggen?

6.1 Ik geloof niet dat Rowling echt een boodschap of overtuiging wil overbrengen op de lezer met Harry Potter and the Philosopher's Stone, misschien wel indirect: kinderverhalen schrijf je zó. Maar dat kan ook heel goed honderd procent door mezelf bedacht zijn.

6.2 Het boek handelt natuurlijk wel veel over goed en kwaad, maar dat zijn dingen die al algemeen bekend zijn. Omdat het verhaal zo fictief is, kan je niet zeggen dat Rowling probeert ons duidelijk te maken ons nooit bij de letterlijke Duistere Zijde aan te sluiten. Maar ik heb ook niet het gevoel dat Rowling ons dan duidelijk wil maken dat je je nooit bij de slechten, de Duistere Zijdes van onze Mugglewereld, moet aansluiten. Ik denk dat het gewoon een vermakelijk verhaal is.

6.3 Er valt dus niet veel te ervaren.

6.4 Ik leer niet veel van het verhaal, behalve dan over mezelf: ik wist niet dat ik nog zo open stond voor zulke volslagen fantasieverhalen, juist zonder boodschap. Als ik zelf een sprookje probeer neer te kladden, of een fantasieverhaal, kan ik dat niet zonder les of boodschap of persoonlijke overtuiging. Daardoor worden kinderboeken tegenwoordig ook steeds saaier, door al die boodschappen en levenslessen.

7 Zou ik nog eens een verhaal lezen...

7.1 ...van dezelfde schrijver? Ja, ik heb boek 2,3 en 4 al gelezen, en als 5, 6 en uiteindelijk 7 er zijn, dan zal ik die meteen in huis halen. Als het goed is worden er nog wat boeken uitgebracht uit de bibliotheek van Hogwarts, die lees ik denk ik ook wel.

7.2 ...over dezelfde tijd? Ik lees het liefst boeken over het heden, dus ik denk wel dat ik nog wat boeken over dezelfde tijd, nl. het nu, zal lezen.

7.3 ...over dezelfde plaats, hetzelfde gebied? De volgende boeken zullen zich ook weer in hetzelfde gebied afspelen, dus: ja.

7.4 ...over hetzelfde onderwerp? Ja, als je eenmaal het eerste boek over Harry Potter hebt gelezen, lees je ook de rest.

7.5 Waarom, zie vraag 1,2,3 en 4.

ESSAYISTISCH ERVARINGVERSLAG

Ik lees nog wel eens kinderboeken. Van mijn zusje, broertje, of als er een nieuw boek uit is van Thea Beckman, gewoon van mezelf.

Kinderboeken zijn vaak een verademing tussen alle problemen van Giphart, filosofie van Mulisch en gezever van Zwagerman. In kinderboeken zit actie, humor, logica en spanning. Dat kom je niet vaak tegen in 'grote-mensen-boeken', en zeker niet alle vier tegelijk. Toch worden kinderboeken de laatste jaren slapper, ze neigen steeds meer toe naar dat Nederlandse stijltje van weinig actie, veel gelul, uitgediepte psychologie en pedagogische verantwoordheid. Alledaagse gebeurtenissen vormen opeens de draad door de kinderverhalen, gebeurtenissen die ook 'echt' gebeuren, want dat is herkenbaar.

Dus hoe heerlijk toen de rage rond Harry Potter overeind kwam... Ik begon in boek één toen boek vier al uit was, en heb alle vier de boeken in een ruk uitgelezen. Het is niet verbazend goed geschreven, of een nieuwe soort van verhalen, nee het is juist vrij simpel en verhalen over toverkunst bestaan al eeuwen. Maar juist dát, de simpelheid en de complete fantasie erachter maken de boeken populair, bij jong en oud. J.K. Rowling durfde de werkelijkheid helemaal los te laten, en schreef in zeer Engelse stijl een hele wereld neer, onwerkelijk, maar zo gedetailleerd dat hij op het netvlies wordt gebrand als een tatoeage op de huid. Met Engelse stijl bedoel ik de Roald Dahl-stijl, wat ook door recensenten is gezegd; de slechte stiefouders en de vanzelfsprekendheid van het bestaan als zoiets als de geheime wereld van Toverkunst. Het speelt zich ook af in Engeland, als een soort geheime wereld onder de wereld die wij, Muggles, kennen. Toch is er natuurlijk ook internationaal overleg gewenst ten tijde van crises, via het departement van Internationale Samenwerkingen. Zomaar even een voorbeeld van de logica.

Ik zeg wel dat het boek simpel geschreven is, maar daarmee bedoel ik puur het taalgebruik en de zinsbouw. Want het verhaal is alles behalve simpel, Agatha Christie zou geen puntje kunnen zuigen aan deze kinderdetective. Compleet met verdachten, beweegredenen, profilering, verkeerde verdachten, spoorwerk, spanning en een spectaculaire ontknoping.

Dan heb je natuurlijk nog de 'poppetjes' in het verhaal. Alle figuren in Harry Potter hebben, van het eerste tot het laatste boek, een duidelijk karakter, wat zeer consequent wordt beschreven en toegepast. Harry Potter komt over als een nuchter, wat cynisch jongetje, een moedige, doch bescheiden held en is daardoor een uitstekende leider van het kamp van 'de goeden'. Voldemort is natuurlijk de best denkbare tegenhanger, een perfecte schurk, machtig, beangstigend en met een eigenlijk heel realistische manier van handelen (manipuleren, martelen, verdeeldheid veroorzaken, doden). Verder zijn er een paar figuren waarvan we mogen uitgaan dat ze bij de goeden horen, maar er blijft ook nog een hele massa over die dubbelspel speelt, onbetrouwbaar is enz. In het eerste boek worden mensen goed gewaand die in latere boeken slecht blijken te zijn.

Het boek is zo geschreven dat er niets meer tussenpast. Iedere 'uitzonderlijke'

gebeurtenis, alhoewel die lastig afsteken tegen zo'n uitzonderlijke wereld, wordt vermeld. Maar niet op een storende manier. Slechts de aanloop is een beetje langzaam, maar dat kan ook komen omdat ik het boek al voor de derde keer gelezen heb en weet dat de boeken die volgen nog leuker zijn. Daar kan ik helaas dus niet meer juist over oordelen. Volwassenen echter klagen wel een beetje over die lange aanlopen, maar voor kinderen zijn ze denk ik geen probleem. Er is genoeg actie in het begin om erbij te blijven. En als je eenmaal door het begin heen bent, heb je het boek in no-time uit. Daar zorgen de cliffhangers aan het eind van ieder hoofdstuk wel voor, en ook de tempo in het verhaal.

Het mooiste aan het boek vind ik nog dat er een lekkere cliché achter hangt: kiesde kant van de goeden, want uiteindelijk wint die toch. Je kan lekker een hekel krijgen aan de slechte en verzot raken op de goeden.

Harry Potter and the Philosopher's Stone is een heerlijk boek en net als bij de rage rond Tolkiens wereld weten nu heel veel mensen precies waar het over gaat als je spreekt over een goeie Quaffle-pass, die irritante Muggle van een Dudley, de Duistere Tijden tijdens de macht van You-Know-Who en de groene ogen van kleine Harry.

Oh, wat ik eigenlijk van Harry Potter vind? Ik kan vrij snel verliefd worden op bepaalde dingen als boybandjes, tv-series en boeken. Met Harry Potter zou ik graag trouwen.

2.3.3 Aantekeningen en Achtergrondinformatie

"De lezer krijgt precies wat hij verwacht: een spannend verhaal over een sympathiek jongetje dat een zwaar lot met zich meedraagt, maar dat heldhaftig tegemoet treedt. Kennelijk is dat een concept dat velen, ongeacht leeftijd, aanspreekt. Harry Potter is buiten de begrenzing van wat jeugdliteratuur heet getreden en heeft ook vele volwassen lezers."

"Toch gaat het te ver om de Harry Potter-boeken een parodie op de werkelijkheid te noemen. Daarvoor ontbreekt de echte ironie te veel. Het zijn heerlijke avonturenromans; niet veel meer en niet veel minder. De lezer blijft verschoond van ingewikkelde stijlfiguren, perspectieven en vormen. Harry Potter neemt zijn lezer mee op zijn spannende avonturen in zijn betoverde en betoverende wereld. Wat Harry meemaakt overtreft eenieders stoutste dromen en alleen dat al wekt bewondering: hoe krijgt Rowling het allemaal bedacht! Haar fantasie lijkt eindeloos.

"

"De voortdurende dreiging van Voldemort heeft Harry ongewild in een heldenrol geduwd. Het is een rol die hem goed past. Het belangrijkste thema - in tot nu toe elk Harry Potter-boek - is dan ook de strijd tussen goed en kwaad. Rowling zorgt er bovendien voor dat haar verhalen aan alle voorwaarden voldoen van een ouderwets sprookje. Er zijn goede machten, kwade machten, helpers. Zij schroomt

niet om gebruik te maken van beproefde concepten zoals die al in de mythologie voorkomen - bijvoorbeeld de twaalf werken van Herakles. En het prettige van de Potter-verhalen is misschien juist wel deze vorm van voorspelbaarheid; niets is ontspannender dan een spannend verhaal te lezen in de zekerheid dat het goed zal aflopen. “

De Volkskrant zegt het nog een keer (na boek 4).

Interessante weetjes:

-J.K. Rowling leefde vóór het uitbrengen van Harry Potter and the Philosopher's Stone van een bijstandsmoederuitkering. Nu, zeker na boek 4, mag zij zichzelf een multimiljonair noemen.

-De opbrengst van de extra boeken die uitkomen, twee boeken uit de bibliotheek van Hogwarts, gaat naar goede doelen.

-In november 2001 komt de eerste Harry Potter film uit; de verfilming van Harry Potter and the Philosopher's Stone. Dit is gedaan door Warner Bros.

-Alle vier de boeken over Harry Potter die nu uit zijn hebben een nr. 1 positie in oa Engeland, de VS en Nederland gehaald op de bestsellerslijsten.

2.4 Verwerkingsopdrachten

DIEPTE-INTERVIEW met HARRY POTTER

Me: Dear mr. Potter, please take a seat.

HP: Thanks.

Me: Thank you for your time!

HP: Not a problem at all. (he looks a little uncomfortable)

Me: (to comfort him) How are you doing?

HP: Well, fine, actually.

Me: You're just back home from your first year at Hogwarts, aren't you?

HP: Yes.

Me: How was it to enter the world of magic?

HP: Er, pretty exciting. And revealing. I've learned a lot.

Me: But isn't magic nonsense? To do magic in a world of science, that doesn't fit, don't you think so?

HP: Funny you say that. My uncle says the same. Or he doesn't say it out loud, but I know he thinks that way. I never really thought about that actually. I see it happens, the magic I mean, so I believe it happens.

Me: You don't have philosopher's ideas about it?

HP: No, I guess I have the luck that I never learnt what you're learning, because I was too young. Now the world of magic is my truth and the world of science yours. It's what you meet first.

Me: That sounds pretty philosophically.

HP: That's because of that Stone, I guess. You know about the Stone, don't you?

(he looks uncomfortable again)

Me: I have my background information from mr. Dumbledore. He told me you have found the Philosopher's Stone?

HP: That's right. But he destroyed it afterwards.

Me: Not only for finding that Stone, but also for many other things you're very famous. How does that make you feel?

HP: Well, it's a hot item of course. Sometimes I really get sic of those staring eyes at my scar. (I look away fast) But (smiling) then I think I would do the same.

Me: In the world of the Muggles, you're very popular too now. How does that make you feel?

HP: It's a little strange. They read the book about what has happened, and like it, and then put it away again. When they walk on the street and see an owl flying by, they think: uh, what a coincidence...

Me: Why is that?

HP: They can't believe there's a world other than theirs. Or... (his face twitches) Er... I think I can tell you... (I look behind and there's mr. Dumbledore standing, with twinkling eyes. He shows his wand to me, or to Harry, I can't decide) Professor Dumbledore has put a spell over the book, an anti-Muggle-spell, so that Muggles don't believe that what they've read can be real.

Me: But I'm sitting here and seeing you.

Dumbledore: And do you believe it, ms. Fracheboud?

(I look at the man, he waves his wand and... a flash, bright, white... Who's that old man with the silver beard and hair, wearing a ridicules cloak and hat? As I turn around, I look in the face of a little boy with muddled black hair, bright green eyes and a strange scar on his forehead. I stare at it. In my hands I have a small recorder)

The boy: Are you all right? (he looks a little worried)

Me: Yes, er, yes, I think so. I think I've got to go.

Old man: It was a pleasure to talk to you, ms. Fracheboud. Listen very carefully to that tape. The things you'll hear will amaze you. And let me give you this.

(The old man hands over a package. I leave, I'm standing in the hall of King's Cross Station, close to platform 9. I open the package, it contains a book: Harry Potter and the Chamber of Secrets. "Nice," I think, "those stories by Rowling. Too bad it's all fantasy.")

PAKKENDE RECLAMETEKST

Harry Potter and the Philosopher's Stone – J.K. Rowling

There is a world we can't see. Already many writers tried to tell us, but after reading Harry Potter and the Philosopher's Stone, you are convinced. Harry Potter, an eleven year old orphan living with his terrible uncle, aunt and even worse causin, gets invited to come to Howarts School for Witchcraft and Wizardry, for

he's a wizard! The hidden world of magic unrolls as you turn the page of this compelling story. From platform 9¾ till a spectacular, deadly duel at the end of the school year, every moment reveals a secret of the world of Magic. Read about Voldemort, Muggles, probably you are one, spells, curses and become friends with Harry.